

دستگیری ۳۵ نفر در ارتباط با حادثه تروریستی کرمان

مسعود ستایشی، سخنگوی قوه قضائیه در نشست خبری این هفته خود درباره آخرین جزئیات پرونده حادثه تروریستی کرمان گفت: «این موضوع با قید فوریت در دستور کار دادسرای عمومی و انقلاب کرمان قرار گرفت و رئیس کل دادگستری استان کرمان نیز بر تحقق این مهم و اجرای دقیق دستورات و مقررات نظارت کرد. در این زمینه ضابطان عام و خاص نسبت به شناسایی عوامل و مرتبین مربوطه اقدام کردند. براساس آخرین گزارش‌ها تاکنون ۳۵ نفر دستگیر شدند و از محل مهیا شده جهت اقدامات بعدی مرتکبین و برنامه‌ها و پیش‌بینی‌هایی که داشتند، اقلام و وسایل مربوط به ساخت جلیقه‌های انفجاری از جمله تعداد زیادی ساچمه‌های بسته‌بندی شده و جلیقه‌های دوخته‌شده و وسایل الکترونیکی مانند باتری و لپ‌تاب و همچنین پودرهای ساخت بمب نیز کشف شده است.» او ادامه داد: «تیم‌های پشتیبان و انتقال دهنده متهمانی که از خارج از کشور آمدند در ۶ استان شناسایی، دستگیر، تفهیم اتهام و قرار تأمین قانونی در مورد آن‌ها صادر و ابلاغ شده است. اقداماتی در مورد شناسایی و دستگیری سایر مرتبین و متهمان متواری در دستور کار قرار گرفته است و اطلاع‌رسانی نسبت به این مهم براساس مقررات به محض تکمیل تحقیقات، فرایندهای قضایی و امنیتی از طریق مبادی زیربط به قوه قضائیه صورت خواهد پذیرفت.»

عکس: ایرنا

گزارش
احزاب

اصلاح خواهان همیشه در صحنه

بررسی فعالیت حزب کارگزاران سازندگی ایران به مناسبت سالگرد تاسیس آن

سیاسی باقی مانده و جریان مستقل خود را ایجاد کردند. در انتخابات مجلس پنجم، کارگزاران هرچند فهرستی ۱۴ نفره برای شروع یک فعالیت سیاسی انتخاباتی مستقل تدارک دیده بود اما با پیشنهاد آیت‌الله هاشمی سعی کردند با جریان راست ائتلاف کنند. پس از اعلام موجودیت کارگزاران در بیانیه ۲۷ دی جناح راست سنتی به آن واکنشی به شدت منفی نشان داد؛ تا حدی که مسئله تهدید به استیضاح ۱۰ وزیر امضاکننده این بیانیه مطرح شد. آنها پارافراتر گذاشته و ایده بررسی کفایت رئیس جمهور در مجلس را نیز مطرح کردند. سیدمرتضی نبوی، از چهره‌های تندرو راست سنتی کارگزاران را متهم کرد که «جایگاه رئیس جمهور را با مقام ولایت اشتباه گرفتند». محمدجواد لاریجانی، دیگر چهره راست سنتی، «کارگزاران را یک کلون سیاسی دانست، نه یک حزب». محمدرضا باهنر، دبیرکل جامعه اسلامی مهندسان، کارگزاران را متهم به «تخریب مجلس چهارم» کرد. در نهایت اسدالله بادامچیان، از اعضای ارشد حزب مؤتلفه اسلامی در موضعی شدیدتر کارگزاران را «تشکیلاتی مخفی و لیبرال‌هایی جدید» دانست.

انتخابات مجلس پنجم

اما جناح چپ سنتی اگرچه ظاهراً موضع قهر و سکوت در قبال انتخابات مجلس پنجم داشتند، اما چندان از خیزش کارگزاران نیز ناخوش نبودند و این خوشنودی در نتیجه هر دو دور انتخابات مجلس پنجم بنوعی خودش را نشان داد. جامعه روحانیت مبارز نیز به‌هیچ‌وجه راضی به استفاده از گزینه‌های پیشنهادی کارگزاران در لیست انتخاباتی خود نشد. در نتیجه کارگزاران با موافقت آیت‌الله هاشمی به تصمیم اول خود بازگشت؛ یعنی فعالیت سیاسی انتخاباتی مستقل. به این ترتیب ضمن ملاقات و رایزنی با مقام رهبری، به توصیه ایشان وزیران حاضر در این جمع از ارائه لیست انتخاباتی خودداری کردند و صرفاً ۶ معاون و مدیر دولتی امضاکننده بیانیه مرکزیت کارگزاران را برعهده گرفته و اقدام به تدوین لیست انتخاباتی با ائتلاف با خط امامی‌ها کردند. فاصله بسیار کم آرای فائزه هاشمی به‌عنوان نفر دوم با نفر اول انتخابات تهران یعنی علی‌اکبر ناطق‌نوری از لیست جامعه روحانیت شائبه اول شدن او را مطرح کرد که بعدها حسن روحانی در گفت‌وگویی به آن اشاره و آن را تأیید کرد.

نتوان نقطه‌عطفی در فضای سیاسی و حزبی کشور دانست. چراکه این جمع فارغ از دسته‌بندی رایج چپ و راست سنتی با رویکردی فن‌سالارانه و دور از سابقه چپ‌گرایانه برخی از اعضا و غیرایدئولوژیک پا به عرصه رقابت‌های سیاسی و حزبی نهاده بودند. جالب است که هیچ‌کدام از این ۱۶ امضاکننده بیانیه اعلام موجودیت دیگر امروز در حزب کارگزاران سازندگی حضور ندارند یا فعال نیستند. این جمع هدف اولیه خود را تغییر فضای سیاسی کشور که پس از بروز اختلاف میان جناح چپ و راست بر سر نظارت استصوابی شورای نگهبان رخ داده بود و موجب کاهش مشارکت انتخاباتی می‌شد، حمایت از استمرار برنامه‌های سازندگی دولت و تلاش برای پاسخگویی به نیازهای سیاسی و فرهنگی جامعه و دفاع از برنامه صنعتی شدن کشور اعلام کرد. شاید بتوان این حزب را همانگونه که رسانه‌های جریان چپ آن زمان تحلیل می‌کردند، راست‌مدن دانست که حاصل برآیند راست اسلامی و چپ اسلامی بود؛ اما نسبت آن با راستگرایی و لیبرالیسم، نسبتی گنگ و نامحدود است، چراکه عنصر کلیدی راستگرایی یعنی کوچک کردن پدیده‌ها و وکراتیک‌دولت، اقل‌در سال‌های ابتدایی فعالیت این حزب کمتر به چشم می‌خورد. هرچند که مغز متفکر جریان چپ اسلامی در آن برهه یعنی سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی در رسانه داخلی «عصر ما» جریان راست‌مدن را تکنوکرات‌هایی مسلمان با ویژگی‌های مشخص از جمله بارور به نظام سرمایه‌داری و قائل به ولایت معنوی ولی فقیه در چارچوب قانون اساسی می‌دانستند.

کارگزاران را همانگونه که «سعید حجاریان» در مصاحبه با ویژه‌نامه «روزنامه کارگزاران در سال ۸۷» گفته است، می‌توان سرمنشأ و آغازگر جریان اصلاح‌طلبی دانست، چراکه اولین گروه از جریان هوادار ساختار حاکم بود که درک لازم است وضع موجود اصلاح شود. به همین سبب گفت‌وگوهای خود را متناسب با مشکلات موجود بازخوانی کرد. این گروه در حقیقت امرواق موجود در فضای آن زمان کشور را از پس شعارهای انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی مشاهده کرده و برای آن چاره‌اندیشی کردند.

مدیران ارشد آن با استفاده از مفاهیمی چون توسعه، برنامه‌ریزی، مدیریت علمی و انباشت سرمایه که در آن زمان غریب بود، برخلاف رفقای خود در جریان چپ و در مقابل جناح راست سنتی در عرصه

شهریار صحاف

فعال سیاسی و رسانه‌ای

داستان تحزب در ایران پس از انقلاب ۵۷، داستانی است پرفراز و فرود. سپهر سیاست در این ۴۵ سال احزاب بسیاری را به خود دیده است که برخی از این احزاب در برانداختن رژیم پیشین و تشکیل نظام جمهوری اسلامی نقش داشتند و برخی دیگر نیز در بستر نظام سیاسی پس از انقلاب به وجود آمدند. از دسته دوم احزاب یادشده برخی چون حزب جمهوری اسلامی به دلیل اختلافات داخلی و برخی چون سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی ایران و حزب مشارکت با تصمیم وزارت کشور دولت محمود احمدی‌نژاد، غیرقانونی اعلام شده و از ادامه فعالیت بازماندند اما در میان احزاب سربلورده در تاریخ ۴۵ ساله جمهوری اسلامی، یکی از احزاب اصلاح‌طلب که از بدو تاسیس تا امروز به‌رغم فرازونشیب‌ها و ... محدودیت‌های عرصه سیاست داخلی و تضارسات و اختلافات اعضا در عمر ۲۸ ساله خود، همچنان فعال و تا حدی اثرگذار باقی مانده و در تکاپوی نقش آفرینی در سطح جامعه و در سطح قدرت سیاسی است، حزب کارگزاران سازندگی ایران است. در دی‌ماه ۱۳۷۴ «جمعیت از کارگزاران سازندگی ایران»، توسط ۱۶ نفر از اعضای هیئت دولت اکبر هاشمی‌رفسنجانی (محمدعلی نجفی، مرتضی محمدخانی، سیدمحمد غرضی، غلامرضا فروزش، اکبر ترکان، محمدرضا نعمت‌زاده، عیسی کلانتری، بیژن نامدارزنگنه، غلامرضا شافعی، محمداسماعیل شوشتری، غلامحسین کرباسچی، سیدمحسن نوربخش، محمد هاشمی‌رفسنجانی، سیدعطاءالله مهاجرانی، رضا امرااللهی، سیدمصطفی هاشمی طبا) آغاز به کار کرد و در مردادماه ۱۳۷۸ به حزب «کارگزاران سازندگی ایران» تغییرنام داد و از کمیسیون ماده ۱۰ احزاب مجوز گرفت. در پی سلسله گزارش‌های «جبهه مشارکت ایران اسلامی»، «جامعه روحانیت مبارز»، «بسیج» که در سالگرد آنها منتشر شد، به مناسبت سالگرد تاسیس حزب کارگزاران سازندگی نگاه‌های به رویکرد و عملکرد این حزب خواهیم داشت.

اعلام موجودیت

شاید ۲۷ دی ۱۳۷۴، روزی که بیانیه‌ای با امضای ۱۶ نفر از وزرا، مدیران و نزدیکان دولت هاشمی‌رفسنجانی، تحت عنوان جمعی از خدمتگزاران کشور در عرصه سازندگی منتشر شد که در آن خبر از حضور فعالانه خود در عرصه انتخابات مجلس پنجم داده بودند را

رویکرد فکری و سیاسی حزب کارگزاران

دوره
اول

در این دوره رویکرد کارگزاران معطوف به سازندگی، عزت اسلامی و آبادانی ایران بود. مؤسسان این تشکل با اعتقاد به برابری همه شهروندان و لزوم مشارکت همه ایرانیان در تعیین سرنوشت خویش، قابلیت‌های فردی را عامل اصلی ترقی عنوان کردند. این حزب همانطور که در برنامه‌نامه اول خود اعلام کرده بود، «تأمین نیازهای نخست انسان یعنی کار، تولید و افزایش رفاه عمومی در صدر برنامه‌های آنها» جای دارد. کارگزاران تخصص و تعهد را جوهره کار دانسته و احترام ویژه‌ای برای اهالی عمل و نظر قائل بود. توسعه همه‌جانبه کشور در امور سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را در پرتو مشارکت وسیع مردم و همه گروه‌های سیاسی و نیز همگرایی در صحنه‌های

بین‌المللی میسر می‌دانست. خلاصه کارگزاران در این دوره به نظر می‌رسد که به موضوع «حقوق و آزادی‌های سیاسی» کمتر توجه داشته و رویکرد فن‌سالارانه در اداره امور کشور را در نظر داشته و با توجه به نوع ارتباطش با دولت اکبر هاشمی‌رفسنجانی و نوع نگاه‌های که داشت، توسعه اقتصادی را مقدم بر توسعه سیاسی و مفاهیم دیگر می‌دانست.

دوره
دوم

حزب کارگزاران پس از دولت هاشمی‌رفسنجانی در تشکیلات تا حدی ضعیف شد و به شکل یک حزب نخبه‌گرای مرکز نشین درآمد، البته هیچ‌وقت شکل توده‌ای به خود نگرفت. این حزب در دوره دوم خود در نوع نگاه و تحلیل‌هایش تغییراتی در پیش گرفت و از یک حزب تکنوکرات که توسعه اقتصادی را مقدم بر توسعه سیاسی می‌دانست، به مرور به حزبی بدل شد که توسعه را به‌عنوان یک مفهوم جامع در نظر گرفت که باید از رشد اقتصادی شروع کند و با پیدایش نیروهای جدید اجتماعی از رشد سیاسی برسد. حزب کارگزاران در این دوره تعریف جدید و دقیقی از